

søen, Skagerrak og Kattegat, som gav fiskeriministeren de fornødne bemyndigelser til gennemførelse af bestemmelserne i den hidtidige konvention af 5. april 1946, der, bortset fra visse bestemmelser om mindstemaskemål i net og mindstemål for fisk, bortfalder, når konventionen af 24. januar 1959 (årbog 1959-60, side 519) er trådt i kraft, jfr. dennes art. 16, stk. 2.

Lovens § 1, stk. 1, giver adgang til ved kongelig anordning at fastsætte nærmere regler, dels til gennemførelse af de ved konventionens art. 16 fra den hidtidige konvention af 1946 opretholdte regler vedrørende *maskestørrelse i fiskeredskaber* og *mindstemål for fisk*, dels til gennemførelse af de i konventionens art. 7 og 13, 3. stk., nævnte kategorier af foranstaltninger, i den form, hvori de fremtidig måtte blive vedtaget inden for konventionens rammer.

Det drejer sig i sidstnævnte henseende om

a) regler om maskestørrelsen i fiskenet, mindstemål for fisk, *fredningsperioder for fisk*, oprettelse af *fredningsområder for fisk*, indretning af fiskeredskaber og tilbehør ud over maskestørrelsen i net, samt iværksættelse af foranstaltninger til forbedring og forøgelse af havets rigdomskilder, herunder kunstig forplantning, *omplantning* af organismer og omplantning af yngel, som er henstillet gennemført af den i konventionens art. 3 nævnte kommission og vedtaget med mindst to tredjedels flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende delegationer, jfr. konventionens art. 8, stk. 1, og for hvis vedkommende der ikke overensstemmende med reglerne i art. 8, stk. 2-6, jfr. art. 9, er gjort indsigelse af regeringen, eller fra hvilke regeringen ikke efter reglen i art. 10 er trådt tilbage.

b) dels nationale *kontrolforanstaltninger* inden for de enkelte landes territorier, dels nationale og internationale kontrolforanstaltninger på det åbne hav, med hensyn til hvilke konventionens art. 13, 3. stk., foreskriver samme vedtagelsesregler som for de under a) nævnte foranstaltninger, samt

c) *regulering af den samlede fangst* eller af den samlede fiskeintensitet inden for konventionsområdet, til hvis iværksættelse der efter konventionens art. 7, stk. 2, kræves tiltrædelse af samtlige kontraherende stater.